

Warszawa, 8 września 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

D06L 3/00²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 20215.

Kl. 8 i, 5.

Edmund Milwicz
(Poznań, Polska).

Środek do prania i bielenia.

Zgłoszono 14 września 1931 r.
Udzielono 11 czerwca 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszenia tak zwanych proszków samopiorących. Proszki, stosowane dotychczas, posiadają te wady, że ich składniki bielące z biegiem czasu tracą tlen i przestają spełniać swe zadanie; poza tem powszechnie stosowany obecnie nadboran sodu przyczynia się do wysokiej ich ceny.

Środek według niniejszego wynalazku jest pozbawiony wzmiankowanych wad, gdyż zawiera składniki, które wytwarzają tlen dopiero w roztworze wodnym, a zatem w okresie magazynowania towaru nie może mieć miejsca zanik ich własności bielących.

Temi składnikami są: chlorek sodu i dwuwęglan sodu lub chlorek potasu i dwuwęglan potasu, które w wodnym roztworze

przechodzą stopniowo w mrówczan sodu względnie potasu i sól sodową względnie potasową kwasu podchlorawego.

Sole kwasu podchlorawego utleniają wodę, która z kolei bieli tkaniny, obecność zaś w roztworze wodnym mrówczanów zapobiega wydzielaniu się wolnego chloru.

Środek według wynalazku można mieszać z różnymi innymi znanymi środkami piorącymi, np. ze sproszkowanym mydłem i sodą.

Głównymi zaletami wynalazku są:

a) potaniecie towaru, gdyż mieszanina chlorku sodu względnie potasu z odpowiedniami dwuwęglanami kosztuje kilkanaście razy mniej, aniżeli równie skutecznie działająca ilość nadboranu sodu,

b) trwałość preparatu, który nie traci własności bielących nawet po najdłuższym okresie magazynowania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Środek do prania i bielenia, znamienny tem, że składa się z mieszaniny

chlorku sodu z dwuwęglanem sodu względnie chlorku potasu z dwuwęglanem potasu.

2. Środek do prania i bielenia według zastrz. 1, znamienny tem, że zawiera ponadto inne znane środki piorące, np. sproszkowane mydło i sodę.

Edmund Milwicz.